

DECLARACIÓ DE NOVEMBRE

PREÀMBUL

L'Assemblea Nacional Catalana és una organització popular, unitària, plural i democràtica, fonamentada en la democràcia de base i en la unitat d'acció, i integrada per persones que volem que Catalunya esdevingui un estat independent.

L'11 de setembre de 2012, l'Assemblea Nacional Catalana va demostrar la capacitat de mobilització del poble català. I ho va fer amb una gran manifestació que va reunir més d'un milió i mig de persones als carrers de Barcelona. L'11 de setembre de 2013 hem tornat a demostrar no només capacitat de mobilització, sinó també d'organització, en repartir-nos ordenadament dos milions de persones al llarg del país, tot formant una cadena de més de 400 quilòmetres.

Aquestes multitudinàries mobilitzacions populars, i l'immens impacte que han aconseguit als mitjans de comunicació d'arreu del món, han posat la independència de Catalunya en el centre del debat polític i han col·locat la qüestió catalana damunt de la taula de les principals cancelleries del món.

El resultat de les eleccions del 25 de novembre de 2012 i tots els estudis demoscòpics solvents acrediten l'ampli suport de la ciutadania de Catalunya a l'exercici del dret a decidir. Però encara més, la voluntat de constituir Catalunya com a un nou estat independent ja és l'opció majoritària entre la ciutadania catalana.

Ni el fracàs de l'Estatut de 2005-2006 ni la crisi econòmica són elements suficients per explicar per què hem arribat a aquesta situació. Com molts altres països d'Europa, vivim una crisi de valors polítics tradicionals i de model de societat. En el nostre cas, això es complementa amb la reivindicació nacional catalana, mai resolta per l'Estat espanyol; un estat amb preocupants dèficits democràtics i amb una incapacitat històrica de repensar-se ell mateix en clau plurinacional.

És a dir, vivim una situació de triple crisi: econòmico-social, democràtica i nacional.

La societat catalana, sense els mecanismes de poder que defineixen un estat, ha hagut de trobar altres camins per al seu progrés i la seva organització. Paradoxalment, això li ha conferit una solidesa excepcional. Només això explica que, històricament i en l'actualitat, Catalunya hagi pogut afrontar amb èxit reptes com la integració de successives onades migratòries, preservant la convivència i la cohesió social, o bé com la defensa dels més desfavorits, gràcies a la creació de xarxes socials de suport.

El poble català ha pres consciència que per lluitar contra la triple crisi que pateix li calen vertaderes eines d'estat.

L'autonomia que suposadament garanteix la Constitució espanyola de 1978 és un frau. Catalunya no és reconeguda com a nació, ni l'autonomia assolida li és respectada. L'ofec econòmic sistemàtic a la Generalitat, així com la recentralització i l'atac deliberat del nacionalisme espanyol contra la llengua i la cultura dels Països Catalans, és una mostra evident que l'encaix dins de l'Estat espanyol només és possible si estem disposats a desaparèixer com a nació i com a poble.

L'objectiu de l'Assemblea Nacional Catalana és recuperar la independència política de Catalunya, mitjançant la constitució d'un estat de dret, democràtic i social. L'Assemblea Nacional Catalana ha canalitzat la força de la societat civil, que empeny cap a un horitzó nacional nou i esperançador que ens permeti construir un país millor.

Volem un Estat català perquè, com a poble que som, hi tenim dret. Però, sobretot, el volem perquè l'entendem com una oportunitat per construir un marc propi de relacions socials, econòmiques i polítiques. Un estat al servei de les persones on els ciutadans siguin el centre de les seves polítiques públiques.

Som en un món cada cop més interdependent, però on cap estat renuncia a la seva independència. En aquest món, els catalans volem participar amb veu pròpia en la construcció europea, perquè creiem en la diversitat, la llibertat i la igualtat de les persones i dels pobles. Altrament, Catalunya té totes les condicions per esdevenir un estat perfectament viable i pròsper en termes econòmics. I aspira legítimament a compartir les transformacions que Europa haurà d'afrontar per resoldre la comuna crisi estructural i de valors actual, que és profunda i preocupant. Res d'això és possible si som una simple regió espanyola.

Les forces polítiques han d'aparcar els tacticismes partidistes i han de pensar en el bé comú. Per això, cal que actuïn amb la màxima unitat possible per encarar amb força l'etapa definitiva del procés d'independència. La unitat es pot expressar, segons les circumstàncies, configurant un govern d'àmplia unitat, en forma d'amplis acords parlamentaris, de llistes unitàries d'ampli espectre, o bé compartint punts programàtics relatius al futur polític de Catalunya. En tot cas, i en darrera instància, correspon als partits polítics i al seu sentit de la responsabilitat concretar, de la millor forma possible, com s'ha d'expressar la unitat que considerem que en aquests moments reclama la ciutadania.

Sabem d'on venim i on volem anar, però cal dir també com podem arribar-hi. Per això, en el moment actual del debat polític, l'Assemblea Nacional Catalana creu necessari assenyalar uns punts que considera irrenunciables.

Som davant d'un debat estrictament polític, sense limitacions jurídiques. En democràcia, només al poble de Catalunya li correspon decidir sobre el seu futur polític. En aquest sentit, la celebració d'una consulta sobre la independència del nostre país és un objectiu irrenunciable que no pot ser objecte de retards ni d'abaratiments.

Per tot això, el Secretariat Nacional de l'Assemblea Nacional Catalana fa pública aquesta

PRESA DE POSICIÓ:

1. La celebració d'una consulta sobre el futur polític de Catalunya durant l'any 2014 és irrenunciable.
2. La consulta ha de tenir lloc al més aviat possible, preferentment abans del 31 de maig de 2014, i s'ha de convocar en el moment que es concreti el marc legal aplicable.
3. La petició del Parlament de Catalunya al Congrés dels Diputats de poder organitzar la consulta no pot servir d'excusa per demorar-la. El Parlament ha de fixar una data límit per rebre'n resposta. Passada aquesta data cal aplicar la Declaració de Sobirania i del Dret a Decidir del poble de Catalunya, aprovada pel Parlament el 23 de gener d'enguany i convocar la consulta d'acord amb la legislació catalana.
4. La consulta ha de tenir una sola pregunta, directa i clara, que s'ha de poder respondre de forma afirmativa o negativa, i ha de preguntar explícitament sobre la independència de Catalunya. Qualsevol altra possibilitat seria un frau, ja que el resultat no seria determinant i podria no ser reconegut per la comunitat internacional. En aquest sentit, l'Assemblea Nacional Catalana proposa la següent pregunta: "Vol que Catalunya sigui un Estat independent?"
5. Per encarar l'actual etapa amb garanties d'èxit és imprescindible la màxima unitat d'acció entre les institucions catalanes, la societat civil i els partits polítics. Les forces polítiques catalanes han d'actuar amb el màxim sentit de la responsabilitat i amb unitat, perquè així ho reclama una gran majoria de la ciutadania, i posant els interessos col·lectius per davant dels interessos de partit. La unitat d'acció política ha de fer-se visible amb acords parlamentaris amplis i permanents i, quan calgui, amb la formació d'un govern de concentració nacional. La unitat serà la millor eina davant dels intents permanents dels aparells de l'Estat espanyol de torpedinar el procés i per defensar les institucions en cas de dissolució o intervenció de la Generalitat.
6. Les eleccions europees del 25 de maig de 2014 seran un repte i una oportunitat per a Catalunya. Caldrà mobilitzar-se per assolir una participació tan alta com sigui possible, perquè la nostra determinació nacional serà observada i valorada pels països europeus en funció dels vots obtinguts per les candidatures favorables a la consulta i a la independència. L'Assemblea Nacional Catalana crida, doncs, a treballar des d'ara per fer possible una candidatura d'ampli espectre sociopolític, que pugui tenir el suport del màxim nombre de forces polítiques i de moviments populars.
7. L'Assemblea Nacional Catalana seguirà amb atenció l'evolució de la situació i, si cal, convocarà noves mobilitzacions per garantir el dret democràtic de la ciutadania a ser consultada de forma clara sobre el futur de Catalunya i per defensar les nostres institucions nacionals.

Barcelona, 23 de novembre de 2013